

گری کوپر

دیوید تامسن

ترجمه عقیل قیومی

گری کوپر

دیوید تامسن

ترجمہ عقیل قیومی

تامسون، دیوید، ۱۹۴۱ - م.

Thomson, David

گری کوپر / دیوید تامسون؛

ترجمه عقیل قیومی.

مشهد: کتابکده کسری، ۱۳۹۲.

ص. ۱۰۴

فروست: مجموعه کتاب‌های سینمایی کتابکده کسری /

زیر نظر احسان خوش‌بخت.

شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۶۵۰۹-۲۰-۴

وضعیت فهرست نویسی: فیبا

یادداشت: عنوان اصلی: Gary Cooper, ۲۰۰۹

موضوع: کوپر، گری، ۱۹۰۱ - ۱۹۶۱ م.

موضوع: بازیگران سینما -- ایالات متحده -- سرگذشتنامه

شناسه افزوده: عقیل، قیومی، ۱۳۴۸ - مترجم

رده‌بندی کنگره: PN۲۲۸۷ / ۳۲۹۲ ت۳ ک۹ /

رده‌بندی دیویی: ۷۹۱ / ۴۳۰۲۸۰۹۲

شماره کتابشناسی ملی: ۳۳۳۶۱۰۵

گری کوپر

دیوید تامسون

مترجم: عقیل قیومی

آماده سازی برای چاپ: منا گندمکار

چاپ اول: پاییز ۱۳۹۲

شمارگان: ۱۰۰۰

چاپ و صحافی: مؤسسه چاپ آستان قدس رضوی

شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۶۵۰۹-۲۰-۴

انتشارات: کتابکده کسری

نشانی انتشارات: مشهد - فلسطین ۱۴ - پلاک ۱۰ تلفن: ۰۵۱۱ - ۷۶۴۱۳۷۲ / ۷۶۷۰۰۱۹

کلیه حقوق چاپ و نشر این کتاب برای ناشر محفوظ می‌باشد.

مرکز پخش: کتابکده کسری

تلفن: ۰۵۱۱ - ۷۶۷۰۰۱۹ همراه: ۰۵۱۵ - ۵۱۲۴۲۱۹

این کتاب از مجموعه کتاب‌های سینمایی کتابکده کسری است

که زیر نظر احسان خوش‌بخت منتشر می‌شود.

گری کوپر^۱ در سیزدهم می ۱۹۶۱، شش روز پس از زادروز شصت‌سالگی‌اش و در حالی که بیش از صد فیلم از خود به جا گذاشت، از دنیا رفت. تنها چند هفته پیش از مرگ ناگزیرش، او و همسرش - راکی^۲ - تلگرامی به دوست‌شان ارنست همینگوی^۳ زدند. آنان با خبر شده بودند که نویسندهٔ مغموم، تحت درمان با شوک برقی است. همهٔ آن چیزی که در آن تلگرام گفته بودند، این بود: «چه داریم بگوییم جز این که تمام عشق خود را نثارت کنیم؟» آن قدر از همینگوی دور بودند که هیچ اطلاعی از بدبیماری‌هایش نداشتند؛ از پارانویایی که به آن دچار بود تا عقیم ماندن ذهن و ناتوانی جسمانی‌اش و آن اندوه بغرنجی که خودش سیاه‌روزهای سگی می‌نامیدش. همینگوی در آن روز دوم جولای، در صبح خروس‌خوان، وقتی که همسرش خواب بود، خودش را کشت. لولهٔ تفنگ را روی پیشانی‌اش گذاشت و ماشه را چکاند. کوپر و همینگوی برای هم ارزش و احترام متقابل قائل بودند و هر دو می‌پنداشتند که بخشی از ارزش هر یک در گرو دیگری‌ست و حتی مرگ هر دو هم در یک دورهٔ مشترک رقم خورد.

سال ۱۹۶۱، طبعاً، جان اف کندی^۴ سرگرم رئیس‌جمهورشدنش بود. در هفدهم آوریل، برخی از تبعیدی‌های کوبایی، با حمایت غیر رسمی آمریکا، از راه خلیج خوک‌ها^۵ به کوبا هجوم بردند. در آن زمان، به نظر می‌رسید چنین چیزی اسباب شرمندگی باشد و کم از آن ندارد که سال‌ها بعد با عنوان روز ننگ‌آمیز ازش یاد

1) Gary Cooper

2) Rocky

3) Ernest Hemingway

4) John F. Kennedy

۵) در متن اصلی the Bahia de Cochinos آمده که همان خلیج خوک‌ها به اسپانیایی‌ست. - م.

شود. همینگوی هنوز خانه‌ای در کوبا داشت و دوستان بسیاری نیز. گری کوپر از نظر سیاسی به جناح راست گرایش داشت. بنابراین دشوار است که بگوییم دربارهٔ ماجرای خلیج خوک‌ها- به شرط این که قادر به پذیرفتن‌اش می‌بود- چه فکر می‌کرد. شاید در واپسین روزها در پناه همسرش بود، درست مثل مری ولش^۶ که هر چه در توانش بود انجام داد تا از همینگوی محافظت کند. مری ولش، حتی، اعلام کرد که مرگ همینگوی تصادفی بوده، یکی از آن اشتباه‌هایی که مردان هنگام کار با تفنگ‌های‌شان مرتکب می‌شوند. مثل نوشتن یک شاهکار تصادفی بود و تو گویی پاپا^۷ می‌توانست عنوان «حادثهٔ تفنگ» را بر آن بگذارد. با این که دورهٔ بدی برای قهرمانان آمریکایی مثل همینگوی، کوپر و کندی بود، ولی از این بدتر هم در راه بود.

عکسی فوق‌العاده زیبا دارد از خاطرم می‌گذرد. زمان گرفته شدن عکس حدود سال ۱۹۴۲ است. دو مرد پشت میز یک رستوران یا نوش‌گاه، کجکی لمیده‌اند تا خوب هم‌دیگر را ورنانداز کنند. آن دو مرد گری کوپر و جک کندی^۸ هستند: یکی ستوانی‌ست با لباس فرم نیروی دریایی و دیگری شاید درگیر نقش‌آفرینی در آنتشاره^۹ یا حتی زنگ‌ها برای که به صدا درمی‌آید^{۱۰}. کندی بسیار جوان‌تر است و با یک ستارهٔ سینما همراه شده که تحسین‌اش را برانگیخته. تبشیم جک حسی از مهر و اشتیاق را منتقل می‌کند. اما کوپ^{۱۱} هم می‌داند که جک کیست. کوپر برآمده از هالیوودی‌ست که به قدر کفایت قصهٔ کندی را می‌داند و می‌داند که تا حالا چه‌قدر از جناب ستوان حمایت شده است. او همچنین به پسرک احترام می‌گذارد و شاید قدری مرعوب آفتاب‌سوختگی اقیانوس آرامی‌اش^{۱۲} هم شده باشد؛ با این که بر این باور است که این جوانک با تفنگی در دست و در حالی که دارد برای یک ژاپنی قیافه می‌گیرد، خیلی بیش‌تر از یک سکوی دریایی پیش‌نرفته است و چه جای گفتن دارد قدرت خرید خانوادهٔ کندی از آن فروشگاه افسانه‌ای که دم دست‌شان بود.

6) Mary Welsh

7) Papa. لقب خودمانی همینگوی - م.

8) Jack Kennedy

9) Ball of Fire

10) For Whom the Bell Tolls

11) Coop. کوپر - م.

12) Pacific

گری کوپر یکی از بزرگ‌ترین ستارگان تاریخ سینما و شمایلی اساساً آمریکایی است. در ایران او را برای آقای دیدز به شهر می‌رود و عشق در بعدظهر می‌شناسند، به اضافه نیمروز و انبوهی وسترن دیگر که این تصور را به وجود می‌آورد که کوپر یکی از کابوی‌های مشهور سینمایی بوده. این فرض درست است، اما او خیلی چیزهای دیگر هم بوده که در این کتاب، دیوید تامسن، با شیطنت و طنزی که یادآور خود فیلم‌های کوپر است، آن‌ها را بررسی کرده است. تامسن حتی به کنکاشی شبه پلیسی دست می‌زند برای دریافتن این‌که آیا این اعتماد به نفس محض بود که کوپر را کوپر کرد یا هجوی آگاهانه از شمایل خود. چطور مردی بلندپروازی نداشت، اما چنین بلند و بالا پرید؟ مردی که نقش‌های سخت و خاص را نپذیرفت، و اگر پذیرفت آن‌ها را سهل و آسان نشان داد. کوپر پدر ساده‌نمایی در بازیگری بود؛ بازیگر نامریی؛ حرفه‌ای‌ترین نابازیگر تاریخ سینما و تنها ستاره نابازیگر. مرد من‌من‌کنی که هر جمله‌اش را جوری می‌گفت که انگار برای به خاطر آوردنش زور می‌زند. مرد بلند و بالایی که هم می‌توانست روستایی زاده از همه چیز بی‌خبر باشد و هم مجسمه‌ای یونانی از سنگ مرمر که بهترین خیاط‌های اروپایی جامه بر تنش کرده‌اند. تامسن هم درباره پوشش روی مجسمه با شور و شوق حرف می‌زند و هم درباره آن‌چه زیر آن پنهان است. دیوید تامسن، متولد ۱۹۴۱ در لندن، یکی از برجسته‌ترین نویسندگان سینمایی انگلیسی زبان از دهه ۱۹۷۰ به این سوست. او که در سن فرانسیسکو اقامت دارد چنان پرکار است که در سال انتشار گری کوپر پنج کتاب دیگر هم منتشر کرده. تازه‌ترین کتاب او لحظه‌هایی که فیلم‌ها را ساختند (۲۰۱۳) نام دارد.

احسان خوش‌بخت

قیمت: ۸۰۰۰ تومان

شهرسازی
معماری و
کتابخانه تخصصی هنر

گری کوپر Gary Cooper